

**МЕТОДИЧНИЙ КАБІНЕТ
НВК № 12 м. РІВНОГО**

ЛІТЕРАТУРНО-МУЗИЧНА КОМПОЗИЦІЯ
«На іменини Тарасу Шевченкові»

**Підготувала
вчитель-методист
Скульська Н.І**

Літературно-музична композиція

1. На іменини Тарасу Шевченкові.

Заходьте, братове,
Заходьте в світлицю, братове –
Ми ще у житті не збиралися разом ніколи.
Ударило в дзвони пророче Шевченкове слово,
Допоки вуста не поснули
І душі ще не схололи.
Уся Україна зійшлася у світлій господі.
Плечем до плеча приступає весь рід наш великий,
Невже аби тільки вгодити поступливій моді?
Невже аби тільки воскові свічки запалити?
Заходьте, братове, заходьте в світлицю, братове!
Не поминки нині.
Не поминки. Чуєте? Свято!
Нам вірить Шевченко.
Нас кличе довірливе Слово.
Вкраїно, дивись:
воскресає барвінок хрещатий.

Хор «Молитва за Україну» (Любов Пшенична, м. Мирогоща)

(Виходять ведучі)

Ведучий. Щовесни, коли тануть сніги

І на рясті просяє веселка,

Повні сил і живої снаги,

Ми вшановуєм слова Шевченка.

Ведуча. На нашій вільній землі живе і вічно житиме в народі пам'ять
про великого Кобзаря, геніального сина України.

Ми повинні частіше оглядатися назад, щоб не забувати про ту важку
дорогу злигоднів і боротьби, яку здолав наш народ і «незлим тихим словом»
згадувати провісників нового життя, борців проти чорного гніту

самодержавства, безправ'я. Тарас був одним із них: народним пророком, титаном духу.

Хор «За лісом, за гаєм»

Ведучий. Він був сином мужика і став володарем в царстві духа. Він був кріпаком і став велетнем у царстві людської культури. Він був самоуком і вказав нові, світлі і вільні шляхи професорам і книжним ученим.

Ведуча. Десять літ він томився під вагою російської солдатської муштри, а для волі зробив більше, ніж 10 переможних армій. Доля переслідувала його в житті, та не зуміла перетворити золота його душі у ржу, ані його любові до людей в ненависть і погорду. Доля не шкодувала йому страждань, але й не пожаліла втіх, що били із здорового джерела життя.

Ведучий. Доля дала йому лише після смерті невмирущу славу.

Ведуча. Отакий був і є для нас, українців, Тарас Шевченко.

Вірш «Автопортрет зі свічкою» (Лідія Рибенко, м. Рівне)

Пророк. Месія. Все це буде потім.

А поки що – свічадо і свіча.

Печалі присмерк в молодих очах
передчуттям грядущої скорботи.

Ще вибір є. Достатньо лиш малярства.

Щоб скрасити життя своє земне,

і, може, й слава Вам іще сяйне –

продажна жриця блиску і фіглярства.

Але цей ранній сум – чи випадковий?

У задзеркаллі висвітилась путь

Самотня і жаска – не обминуть,

бо біля Вас уже стояло Слово.

Ведучий. Слово! Слово Пророка з'явилося у найкритичніший момент, коли гостро постало питання про саме існування українського народу.

Вірш «І мертвим, і живим...»

Пісня «Встає хмара з-за лиману»

(Декламування віршів)

«Гомоніла Україна»

«Зібралися всі бурлаки»

«Розрита могила»

Пісня «Бандуристе, орле сизий»

Вірш «По діброві вітер»

Вірш «Кобзареві» (А. Карп'юк, м. Костопіль)

Коли міняли честь
неначе крам,
А правду-совість
кидали за ґрати, –
В серцях людей
Ви спорудили Храм,
Якому там
повік-віків стояти.
Коли брехня
сідала на престол,
Мовчало все
від заходу до сходу, –
Ви осінили
праведним хрестом
Безсмертне Слово
рідного народу.
Коли здалось:
у полі край Дніпра
замовкне голос пісні.
спозарання, –
Високість дум
з-під вашого пера
Лягла бальзамом

на болючі рани.

Коли міняли честь,

неначе крам...

Ведучий. Голос пісні... Без пісень поета, без його цілющого слова навіки збідніла б наша українська земля. Більш як 100 Шевченкових поезій стали народними піснями.

«За байраком байрак»

«Зоре моя вечірняя...»

«Така її доля»

Вірш «Терновий вінок» (Степан Бабій).

Жінка в траурі перед трупом Кобзаря

Вся в чорному, протислась між людьми

І, скорбна, стала... Втома на повіках,

Китайки доторкнулась ледь грудьми –

Вінок терновий поклада на віко...

Невпізнана, поволі відійшла,

Юрба прохід назад їй розступила...

Та незнайомка – хто вона була,

Що гріб його печаллю освятила?

Його кохання зболене, німе?

Чекання? Зустріч, що не відбулася?

Спізніле із наміряних імен

Чи муза, що отерпла на Парнасі?

Оксанин почорнілий ранній квіт?

Чи каяття – Ликерина спокута?

Окрадений царями дивен світ,

Земля свята – його надія скута.

Його свобода і любов його,
Ніким і не розділена до скопу...
Свічки текли, мов скапував огонь,
І потемнілі плакали ікони.

Печаль жіноча... Де була вона –
Душевний лік, наснага неодмінна?
Чи то вінок поклала Україна –
Любов одна, яку спізнав сповна.

Ведуча. Своїм полум'яним словом Тарас Шевченко кував братерство
слов'янських народів, про що пророго писав Михайло Старицький:

Ведучий. У заповіт братерства та любові,
Що він нам дав, як стяг, на боротьбу.
Перелетить лупою в інші мови
І правдою подужає злобу.

«Заповіт» мовами народів світу

Пісня «На високій дуже кручі»

Ведуча. Ми чуємо тебе, Кобзарю, крізь століття
І голос твій нам душі окриля
Встає в новій красі, забувши лихоліття
Твоя, Тарасе, звільнена земля.
У росяні вінки заплетені суцвіття
До ніг тобі, титане, кладемо.
Ми чуємо тебе, Кобзарю, крізь століття
Тебе своїм сучасником звемо.

Вірш «Пам'яті Шевченка» (Вікторія Климентовська).

Міг би жити спокійно і мирно,
Малювати, складати пісні.
Тільки ж геній – це завжди безмірність.
І для нього всі рамки тісні.
Україна – єдина святиня.

Лиш для неї потрібно творить.
Та вона, ніби та Катерина
Дозволяла себе задурить.
Він про неї писав і молився,
Не боявся ніяких страждань.
Та вона, як кріпачка-актриса.
Все згубила: талант і талан.
Тільки й гордості, що ще не вмерла,
Та чи ж лицарів верне своїх?
Та ж вона, як кохана Ликера,
Вкоротила поетові вік.
Після нього залилося Слово –
Хвиля пристрасті без берегів –
Невгамовно палке і в любові,
І в зненависті до ворогів.
В тім вогні нам горить – не згоряти,
Черпають сили в дні бід і невдач.
Україно, згорьована мати,
Над улюбленим сином поплач.

Ведучий. Любий Кобзарю! Ти живеш поміж нас, ти запалюєш у наших душах той святий вогонь правди, який палав у тобі все життя. Ніколи не забудемо тебе, славний поете, пророче.

Ведуча. Твоя дума, твоя пісня
Не вмере, не загине!
От де, люди, наша слава,
Слава України.

Хор «Україні».

Ведуча. Шановні друзі, дякуємо за увагу.

(Всі учасники виходять на сцену для поклону).